

Διατλαντική Συνεργασία Εμπορίου και Επενδύσεων

Επανελημμένα, έχει τονισθεί από τη στήλη αυτή ότι η μόνη διέξοδος από την κρίση είναι η υλοποίηση παραγωγικών επενδύσεων, και μάλιστα κατά προτεραιότητα στην Ελληνική περιφέρεια.

Πέρα από τις όποιες προτάσεις έχουν γίνει για την προσέλκυση ξένων επενδυτών, για την ανάδειξη των πλεονεκτημάτων της χώρας μας και για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην πατρίδα μας, θα πρέπει να εξετάσουμε και άλλα «εργαλεία» εξόδου από την κρίση, όπως οι διακρατικές συμφωνίες. Μια τέτοια συμφωνία βρίσκεται σε φάση διαπραγματεύσεων από τον Φεβρουάριο του 2013 μεταξύ της

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών
Βορείου Ελλάδος

Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΗΠΑ), αφορά στην ουσία της την απελευθέρωση της διατλαντικής οικονομίας, τη διευκόλυνση του εμπορίου και την προσέλκυση επενδύσεων και από τις δυο μεριές του Ατλαντικού. Αναμένεται να υπογραφεί σύντομα, ίσως και κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας της ΕΕ.

Πρόκειται για μια φιλόδοξη προοπτική για την περαιτέρω ενίσχυση των διατλαντικών εμπορικών σχέσεων, που είναι, όπως είναι γνωστό, οι μεγαλύτερες στον κόσμο. Βασικό σημείο της συμφωνίας αποτελεί η άρση πολλών σημαντικών εμποδίων για το εμπόριο και τις επενδύσεις. Για παράδειγμα, το ύψος των δασμών σε συγκεκριμένα αγαθά, κατά κύριο λόγο προερχόμενα από τον αγροτικό τομέα, αποτελεί ουσιαστικό πρόσκομμα για το διμερές εμπόριο. Ακόμη, στο πεδίο των επενδύσεων υφίστανται αυστηροί κανονισμοί, πολλές τελωνειακές διαδικασίες που θα πρέπει να διεκπεραιωθούν, διαφορετικά πρότυπα που διέπουν την παραγωγή προϊόντων, περιορισμοί σχετιζόμενοι με τη συμμετοχή ξένου ιδιοκτησιακού καθεστώτος στο μετοχικό κεφάλαιο εταιρειών κλπ.

Συνεπώς, η συμβολή της συγκεκριμένης συμφωνίας στην εξάλειψη ή/και τον μετριασμό σημαντικών εμποδίων στο επιχειρείν, με βεβαιότητα θα συμβάλλει στη δημιουργία οικονομικού οφέλους και για τις δυο πλευρές του Ατλαντικού, συνεπώς και για την Ελλάδα. Τα οφέλη έχουν ήδη υπολογισθεί και από τις δυο πλευρές για παράδειγμα με την κατάργηση των δασμών, προσδοκείται αύξηση του ΑΕΠ για μεν την ΕΕ κατά 0,5%, για δε τις ΗΠΑ 1% και είναι πολλά και σημαντικά στο πεδίο της οικονομίας. Βεβαίως, για να είμαστε ρεαλιστές, ούτε τα πράγματα αλλάζουν από τη μια μέρα στην άλλη, ούτε μια τέτοια συμφωνία μπορεί να φέρει την «οικονομική άνοιξη» που όλοι προσδοκούμε εν μέσω της κρίσης, άμεσα. Άλλωστε, τέτοιου είδους συμφωνίες επιδρούν θετικά στις οικονομίες των χωρών που τις υιοθετούν, μακροπρόθεσμα και όχι μεσοπρόθεσμα.

Σε κάθε περίπτωση, η συγκεκριμένη συμφωνία ανοίγει δρόμους για την ανάπτυξη και τη συνεργασία. Τους κάνει πιο εύκολα προσβάσιμους για τις οικονομίες και δημιουργεί νέες προοπτικές συνεργασίας που σε άλλη περίπτωση δεν θα υπήρχαν.

Εκείνο που ο επιχειρηματικός κόσμος και από τις δυο πλευρές του Ατλαντικού περιμένει είναι οι διαπραγματεύσεις να τελεσφορήσουν σύντομα, ξεπερνώντας τις «τεχνικές λεπτομέρειες», που η συζήτησή τους σε μάκρος, τελικά οδηγεί στο να ατονεί το πολιτικό και οικονομικό ενδιαφέρον για το ουσιαστικό περιεχόμενο μιας τέτοιας συμφωνίας.